

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **J. V., narozený X**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Vladimírem Jaškem, Ph.D., LL.M.
sídlem Pařížská 67/11, 110 0 Praha 1 – Josefov

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy, IČO 66003008**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1 – Nové
město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2022, č. j. MD-19791/2022-160/3,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „Magistrát“), odboru dopravněsprávních činností (dále jen „Odbor“), ze dne 21. 4. 2022, č. j. MHMP 699178/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), které žalobce rovněž navrhl zrušit.

II. Prvostupňové rozhodnutí Magistrátu o obnově řízení

2. Prvostupňovým rozhodnutím rozhodl Magistrát z moci úřední v souladu s ustanovením § 100 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o obnově řízení ve věci žádosti žalobce ze dne 6. 10. 2020 o vrácení řidičského oprávnění žalobce pozbytého v důsledku dosažení 12 bodů, o níž byl rozhodnuto rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy dne 13. 10. 2020 tak, že řidičské oprávnění mu bylo vráceno.
3. Obnova řízení byla zřízena z důvodu podle § 100 odst. 1 písm. a) téhož zákona a pro veřejný zájem na novém řízení.
4. Z rozhodnutí je zřejmé, že odbor dopravněsprávních agend Magistrátu hl. m. Prahy vedl řízení o vrácení řidičského oprávnění na žádost žalobce. Žalobce řidičské oprávnění pozbyl v důsledku dosažení 12 bodů. Žalobce k žádosti doložil záznam o zkouškách odborné způsobilosti složených u Městského úřadu Varnsdorf, posudek u výsledku dopravněpsychologického vyšetření a posudek o zdravotní způsobilosti. Magistrát o žádosti rozhodl dne 13. 10. 2020 tak, že žalobci vrátil řidičské oprávnění skupin AM, A1, A2, A, B1 a B v souladu s ustanoveními § 102 a § 123d zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“).
5. Dne 18. 2. 2022 obdržel Magistrát podnět Krajského ředitelství Ústeckého kraje, územního odboru Děčín, oddělení hospodářské kriminality (dále jen „policejní orgán“), ze kterého vyplývá, že doklad o odborné způsobilosti byl získán v rozporu se zákonem, když dílčí část zkoušky žalobce nevykonal samostatně. Tuto skutečnost policejní orgán zjistil v rámci odhalování trestné činnosti zkušebních komisařů a společně s podnětem předal Odboru Magistrátu i kamerový záznam zachycující zkoušku žalobce, při které k němu přistoupil zkušební komisař a opakovaně rukou ukazoval na části obrazovky počítače, na kterém žalobce zkoušku vykonával.
6. Odbor dospěl k závěru, že odborná způsobilost byla získána v rozporu se zákonem a že je dán veřejný zájem na tom, aby byl vadný stav napraven, a zahájil proto řízení o nařízení obnovy řízení.
7. Žalobce ve svém vyjádření s obnovou řízení nesouhlasil s tím, že pro povolení obnovy řízení zde nejsou žádné nové skutečnosti či důkazy, které správní řád povoluje, a že nebylo prokázáno, že by zkouška proběhla v rozporu se zákonem. Uvedl, že nikdo nebyl odsouzen pro trestný čin, a že ve výsledku v rámci trestního řízení sám uvedl, že mu nikdo neradil. Stran kamerového záznamu žalobce podotkl, že není patrné, kdo a na základě jakého povolení jej pořídil, a zda tak učinil v souladu s ustanovením § 158d zákona č. 141/1961, trestního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“). K výkladu kamerového záznamu uvedl, že závěr o podvádění při zkoušce z něj lze vyvodit pouze za použití fantazie, a není zcela zřejmý. Komisaři podle žalobce mohou nahlížet do probíhajících testů čistě ze zvědavosti.
8. Magistrát připustil, že zkušební komisaři mají právo na kontrolu průběhu zkoušky, nicméně nemají důvod přistupovat k osobám skládajícím zkoušky před jejich ukončením a bez výzvy. Citoval i z výsledku žalobce, kde ten uvedl, že si nepamatuje, že by k němu při testu kdokoli přistupoval, a že po ukončení test odevzdal na katedru. Magistrát upozornil, že přistoupení

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

komisaře dokládá kamerový záznam, a že příslušný test je vyhodnocován elektronicky počítačem, tudíž ho nelze „odevzdat na katedru“. Výsledek jakéhokoli trestního řízení je podle Magistrátu pro toto řízení irelevantní. O zákonnosti pořízení kamerového záznamu nemá Magistrát rovněž pochyb, když postup popsal policejní orgán v podnětu. V této otázce se odkázal na zásadu, že Policii ČR se zásadně důvěřuje, neboť platí za nestranného svědka události, pokud není prokázán opak, což se v nyní projednávané věci nestalo. Proto Magistrát rozhodl dne 21. 4. 2022 o obnově řízení.

III. Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí

9. Dne 10. 5. 2022 brojil žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvoláním, v němž Odboru Magistrátu znovu vytkl, že nezkoumal zákonnost pořízení kamerového záznamu, tedy zda bylo příslušné povolení státního zástupce vůbec vydáno, a že si od policejního orgánu nevyžádal protokol o jeho pořízení. Opět argumentoval i ustanovením § 158d trestního řádu, který protokol pro použití důkazu vyžaduje, a uzavřel, že z toho důvodu nelze vůbec záznam jako důkaz použít a prvostupňové rozhodnutí je proto nezákonné. Navíc podle žalobce záznam zachycuje pouze to, že k němu při konání zkoušky zkušební komisař „přistupuje a prohlíží se (sic!) jeho test“, a že z něj není patrná výměna gest, jak je uvedeno v prvostupňovém rozhodnutí. V závěru žalobce podotkl, že komisaře k sobě nikterak nepřivolał, za jeho přistoupení proto nenese odpovědnost. Ze všech těchto důvodů žalobce v odvolání navrhl zrušení prvostupňového rozhodnutí a zastavení řízení, popřípadě vrácení věci k novému projednání.

IV. Rozhodnutí Ministerstva dopravy (napadené rozhodnutí)

10. V napadeném rozhodnutí žalovaný předně reagoval i na argumentaci žalobce v jeho vyjádření, které předcházelo vydání prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný upozornil, že předmětem řízení není trestná činnost zkušebních komisařů, tudíž Magistrát nebyl povinen vyčkávat na rozsudek v těchto věcech a měl dostatek důkazů k prokázání podvádění žalobce u zkoušky. Za tyto dostatečně důkazy žalovaný označil podnět policejního orgánu a kamerový záznam ze zkoušky.
11. Stran dostatečnosti a zákonnosti důkazů žalovaný odkázal na ustanovení § 3 a § 51 odst. 1 správního řádu a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“), č. j. 8 As 29/2015-40, podle kterého platí, že „Potřebný rozsah podkladů pro vydání rozhodnutí ale vždy záleží na konkrétních okolnostech dané věci. Rozhodující je, aby správní orgán zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu; srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, čj. 1 As 45/2013 – 37, nebo ze dne 28. 2. 2013, čj. 5 As 64/2011 – 66). I „zásadu materiální pravdy a zásadu vyšetřovací v rámci správního řízení, je třeba vykládat s ohledem na požadavek procesní ekonomie, přičemž řízení by mělo být vedeno co nejúčelněji, nejrychleji a nejlevněji“ (rozsudky čj. 1 As 45/2013 – 37 a čj. 5 As 64/2011 – 66, podle Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 18)“. Zmíněný postup Magistrát aplikoval a konstatoval, že není nutné provádět další důkazy, neboť byl zjištěn skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a dle §

52 odst. 4 správního řádu není správní orgán vázán návrhy účastníků, když ty mu přijdou nadbytečné a nevnesly by do věci žádné nové poznatky.

12. K zákonnosti důkazu kamerovým záznamem žalovaný uvedl, že policejní orgán sdělil okolnosti jeho pořízení, včetně povolení státním zástupcem, a že povolení ani protokol nemusel ověřovat, jelikož o pravdivosti tohoto sdělení neměl pochybnosti, a k tomu se odkázal na rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2017, č. j. 1 As 114/2017-26, podle kterého je takový úřední záznam dostatečným důkazem.
13. K absenci protokolu podle trestního řádu žalovaný zdůraznil, že je zde vedeno řízení správní a nikoli trestní. Odkázal na judikaturu jak NSS, tak i Nejvyššího soudu, které se dříve zabývaly právě podváděním u zkoušek odborné způsobilosti, a konkrétně ve věcech týkajících se řidičského oprávnění zdůraznily veřejný zájem na tom, aby osoby nesplňující podmínky pro jeho držení neohrožovaly svou neznalostí ostatní účastníky silničního provozu.
14. Jelikož se prokázalo, že předložený doklad o absolvování zkoušky odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel je nepravdivý, byl dán důvod k provedení obnovy řízení a prvostupňový orgán rozhodl v souladu se zákonem. V závěru žalovaný zmínil i zásadu *ex iniuria ius non oritur*.

V. Žaloba

15. V žalobě doručené Městskému soudu v Praze dne 28. 6. 2022 žalobce zopakoval námitky, kterými brojil již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
16. V prvním žalobním bodě vytknul Magistrátu, že neověřoval zákonnost pořízení kamerových záznamů a neopatřil si k nim protokol podle trestního řádu, bez kterého nelze dle jeho názoru záznam použít jako důkaz.
17. V druhém žalobním bodě pak žalovanému namítal, že se vůbec nevypořádal s jeho námitkami stran skutkového obsahu záznamů, že Magistrát z něj dovozoval skutečnosti ohledně podvádění, které z něj však neplynuly.
18. Žalobce vyjádřil pochybnost ohledně skutečností konstatovaných policejním orgánem, a to z důvodu, že trestní řízení stále probíhá a nikdo nebyl odsouzen. Magistrát měl podle něj ověřovat, zda bylo pořízení kamerového záznamu řádně povoleno, a to pro dané místo i čas. Odkázal se ustanovení § 158d ve spojení s ustanoveními § 55 a § 55a trestního řádu, které obsahují náležitosti požadovaného protokolu, s tím, že bez něj nelze kamerový záznam použít jako důkaz ve správním řízení. Nepřípustnost závěrů ze záznamů vyvozených podtrhl ještě tím, že představují jediný důkaz proti žalobci.
19. Žalobce označil trestní řád za *lex specialis* vůči řádu správnímu a nesouhlasil s názorem žalovaného, že se pro správní řízení trestní předpisy vůbec nepoužijí.
20. Žalobce tedy shrnul, že nebyl dostatečný pouhý odkaz na sdělení policejního orgánu, že bylo pořízení kamerového záznamu povoleno státním zástupcem, že bylo nezbytné, aby si správní orgán vyžádal protokol dle trestního řádu, a že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkami ohledně skutkových závěrů dovozovaných z daného záznamu. Soudu pak

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

nastínil, že by se měl zabývat tím, zda se ustanovení § 158d odst. 7 trestního řádu aplikuje na dokazování ve správním řízení, když neobsahuje žádné omezení pouze na řízení trestní, a zda je správní orgán oprávněn presumovat faktický stav a absolutní správnost údajů poskytnutých policejním orgánem, aniž by je dále ověřoval.

21. Žalobce z uvedených důvodů soudu navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení.
22. Současně s podanou žalobou navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Návrh soud zamítl usnesením ze dne 18. 8. 2022, č. j. 9 A 55/2022-38

VI. Vyjádření žalovaného k žalobě

23. Ve vyjádření k žalobě doručeném soudu dne 8. 8. 2022 žalovaný konstatoval, že žalobce v žalobě vznáší téměř totožné námitky jako v odvolání, se kterými se žalovaný vypořádal již v napadeném rozhodnutí.
24. K námitce, že se žalovaný nevypořádal s námitkami žalobce stran skutkových závěrů, odkázal žalovaný na stranu 4 napadeného rozhodnutí, kde se ztotožnil s popisem kamerového záznamu podle Magistrátu a odkázal na danou pasáž prvostupňového rozhodnutí. Z hlediska zásady jednotnosti řízení nepovažoval za nutné vypořádat námitky, které vypořádal právě správní orgán v 1. stupni.
25. Žalovaný zopakoval svůj nesouhlas s aplikací ustanovení trestního řádu na správní řízení a jeho vztah speciality vůči správnímu řádu. Jeho použití pouze pro trestní řízení vyplývá již z jeho ustanovení § 1 odst. 1, podle něž je účelem trestního řádu upravit postup orgánů činných v trestním řízení.
26. Žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

VII. Další podání účastníků

27. Žalobce v podání ze dne 16. 9. 2022 označil za spornou otázku, zda lze kamerový záznam použít jako důkaz bez protokolu dle trestního řádu. K podrobnostem odkázal na svou argumentaci v žalobě.
28. Žalovaný reagoval dne 30. 9. 2022 duplikou, ve které citoval rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2015, č. j. 3 As 80/2014-40, kde byl dán obdobný skutkový stav a důkaz kamerovým záznamem NSS aproboval a vyloučil použití trestního řádu pro správní dokazování, s čímž se žalovaný ztotožňuje.
29. Žalobce dne 14. 10. 2022 doručil soudu ještě jedno podání, kde z rozsudku NSS citovaného žalovaným vypichuje, že v tehdejší případě měl správní orgán k dispozici právě i protokol ke kamerovému záznamu.

VIII. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

30. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobou uplatněných žalobních důvodů,

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

31. Soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval bez nařízení jednání, jelikož s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
32. Žaloba není důvodná.
33. Podstatou sporu je posouzení, zda byly dány důvody pro povolení obnovy řízení podle § 100 správního řádu.
34. Soud vyšel z následující právní úpravy:
35. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.

Soud z podkladů řízení shledal, že vyšly najevo důkazy, které prokazují, že důvody k vrácení řídicího oprávnění žalobci nebyly dány.

36. Stěžejní otázkou je, zda žalobce složil zkoušku odborné způsobilosti, když o takovém postupu existoval důkaz vyvracející, že žalobce absolvoval tuto zkoušku sám bez přičinění jiných osob. Tímto důkazem byl kamerový záznam doručený policejním orgánem, který žalobce zpochybnil tím, že jeho pořízení probíhalo bez protokolu a povolení státního zástupce. Jedná se o otázku, zda je potřebné náležitost protokolu podle § 158d trestního řádu vyžadovat i pro důkaz v řízení podle správního řádu.
37. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
38. Podle § 50 odst. 1 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
39. Podle § 51 odst. 1 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy.
40. Podle § 52 správního řádu platí, že účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
41. K prvnímu žalobnímu bodu, že celé řízení je zatíženo vadou, neboť správní orgány obou stupňů vycházely ve svých závěrech z kamerového záznamu, aniž by k němu měly k dispozici povolení státního zástupce k jeho pořízení a protokol dle § 55, 55a a 158d odst. 7 trestního řádu, soud uvádí, že tato námitka není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

42. Z citovaných ustanovení relevantních právních předpisů lze dovodit, že správní orgány byly oprávněny užít jakéhokoli důkazního prostředku, který je vhodný ke zjištění stavu věci a byl získán v souladu se zákonem. V daném případě byl kamerový záznam získán policejním orgánem v souladu se zákonem, jak je patrné z jeho podnětu, kde uvádí, že pořízení záznamu bylo povoleno státním zástupcem. Žalobce toto zpochybňuje, své pochybnosti nad pravdivostí tohoto sdělení policejního orgánu však ničím nedokládá, vlastně je ani neodůvodňuje, ani z okolností případu žádné takové pochybnosti nevyplývají.
43. Žalobce argumentoval, že trestní řád má být v posuzovaném případě použit jako *lex specialis* a z nesplnění přísnějších nároků na kamerový záznam jako důkaz vyvozuje jeho nepoužitelnost ve správním řízení. Soud se s touto argumentací žalobce neztotožňuje. Kromě § 1 odst. 1 trestního řádu i ze samotné závažnosti protizákonného chování a za něj ukládaných trestů v trestním řízení přirozeně vyplývá, že i na důkazy, které jsou získávány v rámci trestního řízení jsou kladeny velmi přísné formální požadavky. Tyto přísnější formální požadavky však není možné přenášet do jiných právních odvětví. I z citovaných ustanovení správního řádu jasně vyplývá větší volnost při posuzování důkazů prokazujících skutkový stav ve správním řízení. I NSS se již vyjádřil tak, že ve správním soudnictví nelze přezkoumávat úkony orgánů činných v trestním řízení (rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2016, č. j. 10 As 11/2016-153, dále rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2016, č. j. 2 As 117/2016-24). Navíc v § 158d trestního řádu, na který žalobce sám odkazuje, je v odstavci desátém požadavek připojení protokolu k důkazu podmínkou pro použití „v jiné trestní věci“. Městský soud tak uzavírá, že nedodržení formálních náležitostí dle trestního řádu nemůže mít na hodnověrnost kamerového záznamu pro potřeby správního řízení vliv, obzvlášť v tomto případě, kdy ze skutkového stavu nevyplývají a ani žalobce nepředepisuje, proč by o této hodnověrnosti nebo zákonnosti pořízení kamerového záznamu měly existovat jakékoli pochybnosti.
44. Ani stran druhého žalobního bodu týkajícího se nesrovnalostí mezi obsahem kamerového záznamu a závěry správních orgánů se soud neztotožnil s názory žalobce. Z kamerového záznamu je zřejmé, že žalobce vstoupí do zkušební místnosti po zavolání svého příjmení, zkušební komisař se představí příjmením a sdělí žadatelům, že s ním budou skládat zkoušku. Ze záznamu je patrné, že žalobce zkoušku nevypracoval samostatně, když v čase 9:21 až 9:23 k počítači, na kterém zkoušku skládal, přikročil zkušební komisař do těsné blízkosti žalobce, který byl uprostřed konání zkoušky, a opakovaně rukou ukazoval na části obrazovky, na které byl zobrazen test. Žalovaný se ve svém rozhodnutí ztotožnil s rozhodnutím Magistrátu a na toto odkázal, proto soud nemůže souhlasit s žalobcem v tom, že by se žalovaný s těmito námitkami nevypořádal.
45. Městský soud v Praze s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že žalobce neuplatnil takové námitky, které by mohly vyvrátit skutkově i právně dostatečně odůvodněné závěry správních orgánů obou stupňů. Žalobcem vytýkané nedostatky spočívající v nenaplnění ustanovení trestního řádu se ukázaly nedůvodnými, když tyto požadavky na důkazy ve správním řízení kladeny nejsou a trestní řád se v posuzovaném případě jako *lex specialis* nepoužije.
46. Kamerový záznam považuje soud za dostatečný důkaz, který je v souladu s ustanovením § 100 správního řádu dříve neznámým důkazem přinášejícím nové skutečnosti. Touto novou skutečností je, že záznam o složení zkoušky z odborné způsobilosti, který byl podkladem

rozhodnutí Magistrátu o vrácení řidičského oprávnění žalobci, byl důkazem nepravdivým, jelikož žalobce zkoušku nesložil samostatně, čímž byla splněna tato podmínka pro povolení obnovy řízení.

47. Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
48. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec jeho běžné činnosti náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 28. listopadu 2023

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu